

ת"ד 1338/04/19 - מדינת ישראל נגד לימור חרך

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 1338-04-19 מדינת ישראל נ' חרך
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לימור חרך

הנאשמים

הכרעת דין

דבר הכרעת הדין מובא לידיעת הצדדים

הנאשמת אשר בפני מואשמת כי ביום 18.7.18 בשעה 18:22, נהגה ברכב מזדה ונסעה ברחוב אנה פרנק בכפר סבא מכיוון מזרח למערב והתקרבה לצומת עם רחוב סוקולוב (להלן: "הצומת").

בצומת בכיוון נסיעתה של הנאשמת מוצב תמרור 302 (עצור).

באותה שעה נסע אופנוע מסוג יאנג טיואן נהוג בידי לינוי יעקב ברחוב סוקולוב משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשמת.

נטען כי הנאשמת נהגה ברכב בקלות ראש בכך שנכנסה לצומת מבלי לשים לב לדרך, לא אפשרה לאופנוע להשלים חציית הצומת בבטחה, חסמה את דרכו וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נחבלה רוכבת האופנוע וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הוראות החיקוק המיוחדות לנאשמת:

1. אי ציות לתמרור 302 בצומת - עבירה על תקנה 64(ג) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

2. נהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961 יחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

3. התנהגות הגורמת נזק - עבירה על תקנה 21(ב)(2) א (1) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

הנאשמת הודתה כי אכן נהגה ברכב בזמן ובמקום הנטען בכתב האישום וכן הודתה בהתרחשות התאונה ובתוצאותיה אולם כפרה באחריותה לתאונה, אין מחלוקת בדבר קיום התמרור וחוקיותו.

פרשת התביעה

ע"ת 1 ירמי יפת

בוחן תנועה, העד הגיש את הודעת הנאשמת (ת/1).

ע"ת 2 לינוי יעקב

העדה הגישה הודעת תל"ם (ת/2), הודעה בחקירה ושרטוט (ת/3), תעודה רפואית (ת/4).

העדה סיפרה כי ביום האירוע נסעה ברחוב סוקולוב, שהיה עמוס תנועה, לכן עקפה טור כלי רכב שעמד בצומת בכיוון נסיעתה, מצד שמאל. ולפתע יצא רכב מרחוב אנה פרנק אשר פנה שמאלה לרחוב סוקולוב ופגע בה עם חזית הרכב.

העדה סיפרה כי נהגה בזהירות במהירות שלא עברה 20 קמ"ש.

בחקירתה הנגדית הסבירה העדה כי עקפה את טור הרכבים בנהיגה איטית ולא הבחינה בנאשמת עד לרגע התאונה, ובהמשך חקירתה ציינה כי הייתה במקביל לדלת האחורית של הרכב שנעקף כאשר ראתה את הנאשמת נכנסת במהירות לצומת ולא היה לה מספיק זמן להאט.

העדה השיבה כי איננה זוכרת אם בעת העקיפה עברה לנתיב הנגדי, אבל מניחה שאם עקפה היא יצאה מהנתיב.

העדה סימנה על גבי שרטוט (ת/6) את מקום התאונה, כאשר שני כלי הרכב נמצאים בתוך הצומת. העדה ציינה כי הפגיעה עצמה, הן ברכב של הנאשמת והן באופנוע מצביעים על כך שהנאשמת נהגה במהירות ולכן האופנוע עף לנתיב הנגדי בכיוון התנועה שלה.

עוד הוסיפה ואמרה שכאשר התקרבה לצומת, האטה ומשהבחינה בנאשמת מייד לחצה על הבלמים.

פרשת הגנה

עדות הנאשמת:

הנאשמת העידה כי עצרה בתמרור העצור ולאחר מכן התקדמה לקו הצומת, לדבריה הבחינה כי משמאלה ברחוב סוקולוב עומדים כלי רכב, נהג הרכב הראשון שעמד בטור סימן לה בידו לחצות את הצומת. לפיכך הסתכלה ימינה ותוך כדי שהיא עומדת, אופנוע שהיגע מצד שמאל ועקף את הרכבים שעמדו בצומת, פגע בחזית רכבה.

לדבריה בעת התאונה רכבה עמד כאשר חזיתו על הקו של הרכב שעצר לה משמאל. הנאשמת טוענת כי רכבה לא בלט מעבר לרכב שאפשר לה לעבור.

בחקירתה הנגדית ציינה הנאשמת כי לא ראתה את האופנוע עד שפגע בה מאחר והיא הסתכלה בכלל ימינה לראות את התנועה הנגדית.

הנאשמת הוסיפה כי לאחר שעצרה בעצור התקדמה טיפה בצומת ורכבה נפגע בחלק השמאלי קדמי.

הנאשמת אישרה כי התאונה התרחשה בנתיב עצמו לא בסמוך לתמרור אלא בתוך הנתיב, וכי הייתה באותו קו של הרכב אשר אפשר לה לעבור וכי הייתה במרחק של 2 מ' ממנו.

בהמשך עדותה לשאלת ביהמ"ש ציינה שהתאונה אירעה כאשר הסתכלה לצד ימין וכי התאונה

התרחשה בתוך הצומת.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשמת, מפנה לכך שהנאשמת בחקירתה מודה שהיה לה תמרור עצור בכיוון נסיעתה. הנאשמת מודה כי התאונה התרחשה בצומת לפיכך יש להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

טענת ההגנה:

ההגנה בסיכומיה ביקשה לזכות את הנאשמת ולקבוע שהתאונה אירעה כתוצאה מהתנהגות רוכבת האופנוע. הנאשמת עצרה בתמרור העצור ואילו האישום רובץ לפתחה של המעורבת באשר עקפה טור מכוניות מבלי שיש לה שדה ראייה לפניו, כשהיא רואה שמכונית עוצרת.

דין

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לטענת רוכבת האופנוע וכפי השרטוט אשר שרטטה בביהמ"ש התאונה התרחשה בצומת בנתיב כיוון נסיעתה.

אף הנאשמת בחקירתה במשטרה ציינה כי בזמן הפגיעה רכבה עמד כאשר חזית רכבה בקו של הרכב שעצר לה מצד

שמאל ולא בלטה מעבר לו כאשר היא במרחק של 2 מ' מהרכב.

על דברים אלו חזרה בביהמ"ש וציינה כי

"ש. את אומרת שהמתנת אבל התאונה התרחשה בנתיב עצמו לא בסמוך לתמרור אלא בתוך הנתיב

ת. נכון. לשאלת בית המשפט לגבי אותו אחד שהגן עלי- הוא נתן לי לעבור. אני לא בלטתי מעבר לקו הצומת אני הייתי בקו של הג'יפ השחור עדיין באותה שורה עם השיירה...

ש... בעדותך, בחקירה בתחנה את מציינת שהרכב שעצר לך עצר במרחק של שני מטר

ת. כן...

...לשאלת בית המשפט- התאונה בתוך הצומת אבל עצרתי בתמרור עצור."

לפיכך הן לאור דברי המעורבת והן לאור עדות הנאשמת עצמה, יש לקבוע כי מקום האימפקט הינו

בתוך הצומת, בנתיב נסיעת רוכבת האופנוע ברחוב סוקולוב.

מעדותה של הנאשמת עולה כי כלל לא הבחינה במעורבת עד לרגע התאונה וכי קודם לתאונה לא

הביטה לכיוון ממנו הגיעה המעורבת.

בחקירה במשטרה סיפרה שראתה את האופנוע רק במכה עצמה ובחקירתה הנגדית בביהמ"ש ציינה:

"ש. את ראית את האופנוע?

ת. לא ראיתי עד שהיא לא פגעה בי, היא באה במהירות. לשאלת בית המשפט יש לי תמרור עצור ועצרתי.

ש. לא ראית אותה?

ת. לא ראיתי עד שהיא פגעה בי. הסתכלתי בכלל ימינה לראות את התנועה הנגדית שיש לי מעבר"

הנאשמת אף חזרה הן בחקירתה במשטרה והן בעדותה בביהמ"ש כי קודם לתאונה הביטה לכיוון ימין ולא הסתכלה לכיוון ממנו הגיעה המעורבת.

בחקירה במשטרה סיפרה:

"הסתכלתי ימינה לראות שאין כלי רכב מימין ותוך כדי זה שאני עומדת הגיע אופנוע מצד שמאל..."

...אני הייתי בעצירה מוחלטת ובזמן שהסתכלתי ימינה האופנוע הגיע ופגע בי כשאני בעצירה."

ובחקירתה הנגדית בביהמ"ש סיפרה:

"לא ראיתי עד שהיא פגעה בי. הסתכלתי בכלל ימינה לראות את התנועה הנגדית שיש לי מעבר..."

... חייתי לראות מה קורה בתנועה מצד ימין וברגע שאני הסתכלתי עוד לא הספקתי לפנות שמאלה והיא התנגשה בי..."

... עוד פעם, כשאני הגעתי והוא נתן לי סימן שאני יכולה לעבור הסתכלתי ימינה לראות שאין תנועה נגדית, עד אז היא לא הגיעה. כשהסתכלתי ימינה היא התנגשה בי. לשאלת בית המשפט- כשאני הסתכלתי ימינה היא התנגשה בי ואז ראיתי אותה."

מעדותה של הנאשמת אנו למדים כי קודם לתאונה עמדה בתוך הצומת כאשר רכבה עומד בקו אחד עם הרכב שמשמאלה ואשר אפשר לה לעבור, אולם למרות שחרגה מצללית הרכב אשר אפשר לה מעבר ועמדה במרחק של 2 מ' בלבד ממנו, בחרה לעצום את עיניה בפני הסכנה ולא להביט כלל לכיוון שמאל אלא רק לכיוון ימין. הנאשמת יצאה מנקודת הנחה שגויה לפיה אין תנועה משמאלה כלל.

קביעתי כי הנאשמת חרגה מ"צללית" הרכב משמאל מתבססת הן על מיקום הנזקים בכלי הרכב והן עפ"י העדויות.

תקנת ההגדרות בתקנות התעבורה קובעת מתן זכות קדימה:

" מתן אפשרות לעוברי דרך אחרים שלהם נקבעה זכות קדימה, להתקדם בדרך בלי לעצור, להמתין, לשנות את מהירותם או לסטות מקו התקדמותם ".

הריני קובעת עובדתית כי הנאשמת יצרה הפרעה ממשית בנתיב התקדמות המעורבת.

ב"כ הנאשמת טען כי התאונה אירעה בשל התנהגותה ורשלנותה של המעורבת אשר עקפה טור מכונות, עקפה בתוך הנתיב ועקפה עת שהבחינה כי הרכב העומד בראש הטור- עוצר.

גם אם אקבל את טענת ב"כ הנאשמת לפיה הרוכבת נהגה באופן רשלני, מדובר ב"התנהגות נצפית", אותה הייתה צריכה הנאשמת לצפות בעת שביקשה לפנות בצומת.

לנגד עיני ע"פ 7366/03 ערן שטרית נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי: **".. אין פנייה אלא בבטחה. נוהג רכב לא יפנה**

ימינה או שמאלה תוך כדי נסיעה.. אלא במהירות סבירה ובמידה שהוא יכול לעשות זאת בבטחה בלי להפריע את התנועה ובלי לסכן תנועה או רכוש..".

הנאשמת החלה את פנייתה בעקבות הסכמה "שבשתיקה" עם נהג שעמד לשמאלה אשר איפשר לה את הפניה. אולם, ככל הסכמה שבשתיקה בין נהגים, אין מדובר בעובדה חד משמעית ומחייבת. ויתורו של נהג הרכב שמשמאל, הינו תקף לגבי זכותו הוא בלבד. אין נהג יכול לוותר על זכותם של אחרים.

על נהג הנכנס לצומת, לקחת בחשבון האפשרות כי לבד מן הנהג האדיב, ימצא נהג אחר אשר לא יוותר על זכותו.

אין בעובדה שנהג אדיב עוצר כדי להעביר זכות הקדימה לרשות הנאשם.

ראה דברי כב' ביהמ"ש המחוזי בע"פ (חי) 2629/01 קרןברק נ' מדינת ישראל:

" כפי שנהג אינורשאיסמוך על איתות במחונן כיוון שלנהגה מגיע מולו, ו"ליטול" זכות קדימה שאינה מגיעה לו, על יסוד ההנחה שהנהגה אחריה על בהתאם לאיתות, כאשר הוא נוסע על פיה כוונה שמכוון אותו ונהג אחר, המוותר על זכותו."

עוד יש להזכיר כי החובה ליתן זכות קדימה איננה חלה רק ברגע הכניסה לצומת. חובה זו, קיימת עד להשלמת הפנייה ויציאה מתחומי הצומת!

לעניין הרשלנות התורמת. בפסיקה נקבע לא אחת, כי חובת מתן זכות קדימה, קיימת גם כלפי מתרשלים.

כפי שנקבע בביהמ"ש העליון בע"פ 03/10332 חיים בלייכר נגד מדינת ישראל:

"לעניין זה נתנו משקל למהירות המופרזת בצורה קיצונית של נסיעת הפרטית, כמבואר לעיל. אך ברור כי העובדה של נסיעה במהירות מופרזת של הפרטית אין בה לנקות את המערער מהרשלנות שדבקה בו באי-מתן זכות קדימה. מתן זכות קדימה על-ידי המערער פירושה, בנסיבות העניין, הוא מתן זכות קדימה לרכב בעל הזכות בהתחשב במרחק שלו מהצומת ובהתחשב במהירות נסיעתו, תהיה אשר תהיה המהירות. לשם קיום הזכות על החייב במתן זכות קדימה להמשיך ולעקוב אחרי הרכב בעל זכות הקדימה על-מנת להבטיח שהוא אמנם אינו מסכנו בכניסתו לצומת. בכך לא עמד המערער בעניינו."

אף אם אצא מנקודת הנחה לפיה, נהגה המעורבת באופן רשלני, עדיין מוטלת על הנאשמת חובה ליתן זכות קדימה גם למתרשלים.

לאמצאתי כינות הקשר הסיבתי בין רשלנותה של הנאשמת לבין תוצאות התאונה. גם אם אניח לטובתה של הנאשמת כינהיגתה של רוכבת האופנוע לקתה בחוסר זהירות, עדיין לנאשמת חובה ליתן זכות קדימה ונהיגתה הרשלנית היא שיצרה את המצבה מסוכן- אותו יכולה הייתה לחזות מראש וייתרה לחזות מראש.

הריני קובעת כי הנאשמת יצרה חסימה בנתיב התקדמותה של המעורבת ובכך הפרה את זכות קדימתה.

הריני קובעת כי הנאשמת נהגה בקלות ראש באשר לא הבחינה כלל ברוכבת עד לאימפקט ובאשר לא טרחה כלל להסתכל לשמאל - כיוון הגעת האופנוע.

סוף דבר,

משהרימה התביעה את מלוא נטל ההוכחה המוטל עליה-

הריני מרשיעה את הנאשמת בכל המיוחס לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד הצדדים